

Jorge Israel Gorfinkiel נחטף ביום 25.11.77 בגיל 29.

תאריך לידה: 28.5.1948

אזרחות ארגנטינית תעודה מס' 5.984.427

CONADEP תיק מס' C 1828 [2332]

האם: Sara Basza Gerszberg de Gorfinkiel.

האב: Juan Gorfinkiel.

האחות: Felisa Gorfinkiel.

נשוי ל: M. Teresa Bodio, אב לשניים.

תיאור מקוצר של המקרה: חורכה עבד בוועדה הלאומית לאנרגיה גרעינית. Mario Villani הציע לו ללמד באוניברסיטה וקבעו להיפגש באותו יום בבית קפה בעיר. Villani נעצר ימים אחדים לפני כן דבר שחורכה לא ידע. מאז לא נודע כלום עליו. הוא הוחזק במחנות El Banco ו-El Olimpo. כל התקופה היה בקשר עם Villani. על פי עדותו של Mario Villani הוא נזרק ממטוס לנהר באפריל 1978.

השערות לגבי מקום הקבורה:

Mario Villani העיד שנזרק ממטוס לנהר באפריל 1978.

עדויות על הימצאו של Jorge Gorfinkiel במעצר:

Mario Villani היה אתו ב-El Olimpo. הוא הוחזק גם ב-El Banco וב-Club Atlético.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ 7119/35) – תקציר:

רישום תלונה.

עדות שנמסרה על ידי האחות Felisa Gorfinkiel בשימוע בבואנוס איירס ביום 12.9.01.

פליסה: שם אחי: חורחה ישראל גורפינקיאל, היה בן 29 כשנעלם. נשוי עם 2 ילדים. למזלנו לא הטרידו לא את אשתו ולא את ילדיו.

אחי היה פיסיקאי שעבד בוועדה לאנרגיה אטומית. נעלמו כמה פיסיקאים וכמה סטודנטים שעמדו לסיים את הלימודים. הוא סיים את הלימודים צעיר מאוד בגיל 21 והוא כבר הגיש כמה עבודות מחקר. כאשר נעלם, יום לפני כן הוא קיבל צלצול מחבר, Mario Villani, שנדמה לי שהיה דיקן הפקולטה בלה פלטה. הוא הציע לו שעות הוראה באיזה מכון. הוא רצה לפגוש את אחי בקשר לזה, והוא בעצמו נחטף מספר ימים לפני כן, אז כנראה הכריחו אותו להתקשר לאחי. ואין לי כל פרט לגבי איך בוצעה החטיפה.

בצלצול קבעו להיפגש בבית קפה ברחוב Córdoba ו-Azcuénaga. שם יש שניים, אחד מול השני. לא יודעת אם חטפו אותו מבית הקפה או בדרך. בקשר למה שנעשה או למה שאני עשיתי כי גיסתי נשארה לבד עם שני הילדים הקטנים, אני מתארת שזה מה שכולם עשו.

הגשת תלונה במשטרה, לעבור בכל בתי החולים, הביאס קורפוס, משרד הפנים, שגרירות ישראל, שגרירות ארה"ב, כל הארגונים לזכויות אדם. מעל לכל פעלתי עם כמה נשים שראיתי כאן, ועם המשפחות של הקבוצה של האקדמאים הנעלמים.

אבל ככל שאספר כל מה שעשינו במשך השנים, המידע הקונקרטי [היחיד] שיש לי, זה נתונים

שקיבלתי מ-Mario Villani ששוחרר לאחר מספר שנים.

לקוח שלי שהיה לו קשר עם איש צבא שאין לי את שמו, סיפר לי שאחי בחיים, שמור היטב, אבל שהיה חשוב בגלל מה שהוא יכול לספר להם. אחר כך נודע לי שברגע שהוא כבר היה מת.

באמצעות Mario Villani שאחר כך שוחרר ופגשתי אותו ב-CONADEP, ידוע לי שהיה בשלושה מחנות: Atlético, Olimpo, El Banco. באפריל 78 השליכו אותו לנהר.

עירית: איך ידע ויז'אני מה קרה לו?

פליסה: כי הוא היה בשניים מהמחנות שהיה אחי, ראה אותו כל יום, ברור ש-Villani שיתף

פעולה עם המדכאים. ויז'אני הציע לאחי לעבוד אתו בתיקון מכשירי חשמל, ואחי סירב.

אני סבורה שויז'אני שיתף פעולה בכמה תכניות. מכיוון שגם הוא פיסיקאי, בפרוייקט של

הטלוויזיה הצבעונית שהחלה לפעול פה לקראת המונדיאל. מה שאני יודעת אני יודעת מפי ויז'אני ואני לא איתרתי אף אחד אחר. אולי כדאי שאתם תפגשו אותו.

אפרים : יש לנו את העדות שלו בכתב.
קאופמן : היו כאן עדים שחברים בוועדה לאסירים במחנות ריכוז לשעבר, ויש להם מידע על
אסירים שהיו אתם. האם שמעת מהם משהו?
פליסה : לא יצרתי אתם קשר אלא רק עם ויז'אני.

קאופמן : אנחנו ננסה ליצור אתם קשר. כתוב שהיית בקשר עם שגרירות ישראל ועם ארגונים
קהילתיים רבים.
פליסה : נדמה לי שבהתחלה הלכתי כמה פעמים לדאיא, וגם לשגרירות פניתי במשך השנים. יכול
להיות שפעם הלכתי לבד, אבל אחר כך הלכתי בקבוצה של בני המשפחות. הדאיא קיבלו אותי
יפה, זוכרת את שם האיש שקיבל אותי, מר ברברש שבטח יצא לפנסיה הוא כבר זקן. היה פעמיים
שקיבלו אותי יפה אך אחר כך לא חזרתי כי לא הרגשתי שיש הבנה.
בשגרירות אף פעם לא הרגשתי שמטפלים בי יפה אפילו לא חיוך ולא הבנה. אני לא אומרת
שהחיוך היה פותר משהו, אבל לא הרגשתי שיש לי מקום לפנות אליו.
מי שעזרו לי היו מרשל מאיר והרמן שילר. היתה קבוצה יהודית שאני לא זוכרת והיא טיפלה
בענייני זכויות אדם, והמשפחות נפגשו איתם.
אני חושבת שהקהילה בכלל מאוד נרתעה מהנושא.
בקשר ל-DNA, למרות שויז'אני אמר שנזרק לנהר, אתן כי ויז'אני גם סיפר לי הרבה שקרים.
איך אקבל מידע חדש אם יהיה לכם?

קאופמן : כאשר נקבל את ההמלצות הראשונות נשלח אותם לכל האנשים.